

Sygn. akt I C 360/18 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2018 r. w Piszcu

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.

przeciwko M. S.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanej M. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B. kwotę 10003,13 zł (dziesięć tysięcy trzy złote 13/100) oraz kwotę 805,73 zł (osiemset pięć złotych 73/100) tytułem umownych odsetek w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 09.02.2018 r. do dnia 06.09.2018 r., z tym, że zasądzoną należność w łącznej kwocie 10808,86 zł (dziesięć tysięcy osiemset osiem złotych 86/100) rozkłada na trzydzieści jeden rat płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od września 2018 r., pierwsza rata płatna w wysokości 308,86 zł (trzysta osiem złotych 86/100), pozostałe w wysokości 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

II. Umarza postępowanie co do kwoty 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych).

III. Odstępuje od obciążania pozwanej kosztami procesu.

Sygn. akt I C 360/18 upr

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. wytoczyła powództwo przeciwko M. S. o zapłatę kwoty 10 353,13 złotych wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 9 lutego 2018 roku do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że przez podpisanie weksla w dniu 11 stycznia 2016 roku pozwana zobowiązała się do zapłaty w dniu 8 lutego 2018 roku kwoty wskazanej na wekslu, tj. 10 422,93 złotych. Dlatego w dniu 9 stycznia 2018 roku powódka wezwała pozwaną do wykupu weksla, jednak do dnia dzisiejszego pozwana nie dokonała żadnej wpłaty.

Powódka wskazała, że weksel został wystawiony przez pozwaną na zabezpieczenie zwrotu całego zadłużenia z tytułu pożyczki udzielonej przez powódkę na podstawie umowy pożyczki gotówkowej nr (...) - (...) z dnia 11 stycznia 2016 roku. Kwota zobowiązania miała zostać spłacona w 36 miesięcznych ratach po 701,00 zł każda. Pozwana zaprzestała regularnej spłaty rat, dlatego powódka pismem z 20 listopada 2017 roku wezwała ją do spłaty zaległości w terminie 7 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wezwanie pozostało bezskuteczne, dlatego pismem z 9 stycznia 2018 roku, zatytułowanym „wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupu weksla”, powódka wypowiedziała umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, poinformowała pozwaną o wypełnieniu weksla i wezwała pozwaną do jego wykupienia w terminie 30 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową. Wezwanie pozostało bezskuteczne. Zadłużenie stało się wymagalne.

Powódka wskazała, że na dochodzoną pozwem należność składa się: suma pozostałych do zapłaty rat pożyczki (8 574,96 zł), kwota naliczona zgodnie z pkt 11.2.b. umowy (1 714,99 zł) oraz umowne odsetkiienne za opóźnienie w spłacie poszczególnych rat, naliczone na podstawie pkt 13.1. umowy (63,17 zł).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 9 kwietnia 2018 roku, Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana M. S. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wskazanego wyżej nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. W uzasadnieniu sprzeciwu podniosła zarzut: nieudowodnienia roszczenia, braku skutecznego doręczenia pozwanej wezwania do zapłaty, zamieszczenia w umowie niedozwolonych postanowień umownych, wadliwego wypełnienia weksla oraz - z ostrożności procesowej - zarzut przedawnienia roszczenia.

Natomiast na rozprawie w dniu 6 września 2018 roku pozwana przyznała, że strony łączyła przedmiotowa umowa pożyczki. Wskazała, że wpadła w pętlę finansową. Żeby spłacić poprzednie zobowiązania finansowe, zaciągała kolejne mimo, że warunki umów były niekorzystne. Do spłaty ma około 25 kredytów na łączną kwotę około 200 000 zł. Powoli je spłaca. Przedmiotową umowę pożyczki podpisała świadomie, czytała jej treść. Zdecydowała się na to, ponieważ nigdzie indziej nie mogła uzyskać pożyczki. Podniosła, że na utrzymaniu ma dziecko w wieku 12 lat. Pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Zatrudniona jest w Starostwie Powiatowym w P. na stanowisku inspektora ds. obsługi rady powiatu, za wynagrodzeniem w wysokości 2 300 zł netto. Z uwagi na powyższe pozwana wniosła o rozłożenie przedmiotowej należności na raty po 350 złotych miesięcznie, płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca.

W piśmie procesowym z 5 czerwca 2018 roku powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B. ograniczyła powództwo do kwoty 10 003,13 złotych wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia 9 lutego 2018 roku do dnia zapłaty. W zakresie kwoty 350 zł, wpłaconej w toku sprawy przez pozwaną, cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia i wniosła o umorzenie postępowania w tym zakresie i zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 11 stycznia 2016 roku pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w B., a M. S. została zawarta umowa pożyczki gotówkowej nr (...) - (...), w ramach której M. S. przyznana została kwota 23 528,00 złotych, z której potrącony został całkowity koszt pożyczki, w tym: opłata przygotowawcza w wysokości 1 492,00 złotych, koszt ubezpieczenia w kwocie 11 036,00 złotych, a wypłacona została kwota 11 000,00 złotych.

Zgodnie z harmonogramem spłat, M. S. zobowiązała się do spłaty pożyczki w 36 miesięcznych ratach w kwocie po 701,00 złotych, płatnych do 11-ego dnia każdego kolejnego miesiąca kalendarzowego, począwszy od lutego 2016 roku.

Celem zabezpieczenia spłaty pożyczki M. S. w dniu zawarcia umowy podpisała deklarację wekslową oraz wystawiła weksel własny in blanco, który został następnie wypełniony przez pożyczkodawcę na kwotę 10 422,93 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa pożyczki z 11.01.2016r. k. 34-42; deklaracja wekslowa k. 43; weksel k. 4)

Z uwagi na niezrealizowanie przez M. S. postanowień umowy nr (...), pismem nadanym 21 listopada 2017 roku (...) Spółka Akcyjna wezwała M. S. do dobrowolnej zapłaty zaległych rat pożyczki, wymagalnych w dniach 11.10.2017r. i 11.11.2017r., w łącznej wysokości 1 041,40 złotych w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, zastrzegając, że bezskuteczny upływ wyznaczonego terminu będzie podstawą wypowiedzenia umowy i postawienia całego zobowiązania w stan natychmiastowej wykonalności.

Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(bezsporne, dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 46, 51-53)

Po bezskutecznym upływie terminu wskazanego w wezwaniu do zapłaty, spółka (...) pismem z 9 stycznia 2018 roku wypowiedziała zawartą z M. S. umowę pożyczki nr (...), wskazując, że łączne zadłużenie wynosi 10 422,93 złotych, a na tą kwotę składają się:

- kwota niespłaconej pożyczki w wysokości 8 574,96 złotych,
- kwota obliczona na podstawie pkt 11.2a) postanowień umowy w wysokości 69,81 złotych,
- kwota obliczona na podstawie pkt 11.2b) postanowień umowy w wysokości 1 714,99 złotych,
- umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki w kwocie 63,17 złotych.

Zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy pożyczki zawierało także informację, że zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy i deklaracji wekslowej, wystawiony przez M. S. weksel in blanco został wypełniony oraz, że w przypadku niewykupienia weksla w terminie 30 dni, sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego o zapłatę.

Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(bezsporne, dowód: wypowiedzenie umowy wraz z wezwaniem do wykupu weksla k. 47; dowód nadania k. 48-50)

Po wytoczeniu niniejszego powództwa, M. S. na poczet spłaty zadłużenia uiściła kwotę 350,00 złotych.

Z tytułu umowy pożyczki gotówkowej nr (...)- (...) z dnia 11 stycznia 2016 roku do spłaty przez M. S. pozostaje kwota 10 003,13 złotych.

(okoliczności bezsporne, dowód: karta klienta k. 44-45)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Obowiązkiem powódki było więc udostępnić pozwanej określoną ilość pieniędzy i objąć ją ochroną ubezpieczeniową w umówionym zakresie, natomiast obowiązkiem pozwanej po udzieleniu jej przez pożyczkodawcę pożyczki było zwrócić pożyczoną kwotę i uiścić dalsze umówione opłaty.

Pozwana ostatecznie nie kwestionowała, że jest pożyczkobiorcą w zakresie powołanej przez powódkę umowy pożyczki, a także, iż udzielono jej umówionej kwoty. Nie kwestionowała również, że do spłaty pozostała jej należność w wysokości 10 003,13 złotych. Wyjaśniła, że brak terminowej spłaty jest wynikiem trudnej sytuacji finansowej. Podkreśliła jednak, że chce uczciwie spłacić przedmiotowy dług, przy czym z uwagi na szereg innych zobowiązań finansowych i dziecko na utrzymaniu, nie jest w stanie tego zrobić jednorazowo.

W związku ze stanowiskiem pozwanej, Sąd nie miał wątpliwości aby uznać zasadność roszczenia pozwu. Wysokość zobowiązania pozwanej została należycie przez powódkę udokumentowana i nie była przez pozwaną kwestionowana.

W konsekwencji, na podstawie przepisów art. 720 § 1 k.c. i umowy pożyczki z dnia 11 stycznia 2016 roku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki:

- kwotę 10 003,13 złotych dochodzoną w niniejszym procesie,

- kwotę 805,73 złotych tytułem odsetek umownych w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty 10 003,13 złotych za okres od 9 lutego 2018 roku (tj. od dnia wymagalności roszczenia) do dnia orzekania w sprawie to jest do dnia 6 września 2018 roku.

Na podstawie art. 320 k.p.c., zasądzoną należność w łącznej kwocie 10 808,86 złotych Sąd rozłożył na 31 miesięcznych rat płatnych do ostatniego dnia każdego miesiąca, począwszy od września 2018 roku, przy czym pierwsza rata płatna w wysokości 308,86 złotych, zaś pozostałe raty w wysokości po 350 złotych, wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Wskazać należy, że powołany wyżej przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku.

Przepis art. 320 k.p.c. i sposób ustalenia spłaty w ratach stanowi odstępstwo od ogólnych reguł wymagalności roszczenia. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, iż wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie na raty, sąd nie może natomiast odmówić wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzającego świadczenie (vide uchwała Sądu Najwyższego z 22 września 1970r., III PZP 11/70, Lex nr 1158).

Uprawnienie z art. 320 k.p.c. przysługuje sądowi w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane nieurodzajem czy klęską żywiołową, mogą być jednak także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego sądowi uprawnienia ma na celu także uchronienie pozwanego od postępowania egzekucyjnego, tak aby umożliwić mu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności uzasadniające zastosowanie dobrodziejstwa z art. 320 k.p.c. Jak wskazano wyżej, pozwana wyraża wolę spłaty przedmiotowego zadłużenia, jednakże nie posiada środków na dokonanie jednorazowej spłaty długu. Nie bez znaczenia jest trudna sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej. M. S. pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej. Na utrzymaniu ma dziecko w wieku 12 lat. Z tytułu wynagrodzenia za pracę osiąga dochód w wysokości 2 300,00 złotych netto miesięcznie, a do spłaty posiada około 25 innych kredytów na łączną kwotę około 200 000 złotych.

Zważywszy na powyższe stwierdzić należy, że jednorazowa spłata zasądzonego świadczenia byłaby dla pozwanej bardzo utrudniona i narażałaby ją na niepowetowane szkody.

Powyższe okoliczności legły także u podstaw rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Należy zauważyć, że również niewielki był nakład pracy pełnomocnika powódki, bowiem ograniczył się wyłącznie do złożenia pozwu wraz z załącznikami i odpowiedzi na sprzeciw pozwanej. Czynności powyższe nie były, w ocenie Sądu, szczególnie pracochłonne zważywszy na charakter sprawy, która nie jest zawiła i skomplikowana pod względem faktycznym i prawnym. Poza powyższymi

czynnościami pełnomocnik powoda nie dokonał żadnych innych czynności w sprawie, nie stawiał się na rozprawie oraz publikacji orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki z art. 102 k.p.c. i w związku z tym odstąpił od obciążania pozwanej kosztami procesu.

Wobec skutecznego cofnięcia pozwu przez powódkę wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 350,00 złotych, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie w tym zakresie umorzył.